

Серия:

Тема:Примери за подражание

Филипяни 2:1-18

Дата:29/01/2016г.

ХРИСТИЯНСКА ЕВАНГЕЛСКА
БАПТИСТКА ЦЪРКВА

гр.Варна;
Бул.”Сливница 98/100

1. УВОД-

Ние направихме нещо, което при четене на книги някои правят, но не се препоръчва- прочетеш малко отпред и ако ти хареса, прочитайш края на книгата. Тогава ако и края ти харесва, четеш и между началото и края.

В началото на Филипияни, видяхме че Бог иска за нас през 2016г. Да обичаме с просветена и проникателна любов. Видяхме, колко много ползи има за онзи който умее да практикува любовта всеки ден и без почивен ден.

След това отворихме края на Писмото и там намерихме шест препоръки за Християнско поведение, които са и гаранция, за 2016 г. че, ще можем да имаме и мир и радост :

1-Твърдостта във вярата

2-Единството във вярата-еволюционното, не революционното поведение в църква е здравословно

3-Радост във вярата-*направихте ли списъка с временните и вечните причини за радост?*

4-Кротост във вярата

5-Молитва във вярата

6-Чистота във вярата-изчистване на ума и сърцето, чрез измолване от Бога на здрави очи. Очи, които не се блазднят от заобикалящата физическа неморалност и нечистота.

След този преглед на началото и края на Посланието към Филипяните, на мен ми се прииска да погледнем, какво стои между

началото и края. Затова с Божията помощ искам да отворим на 2-та глава и да видим, какво има там за нас.

2. ИЗЛОЖЕНИЕ-

Павел дава примери за вярващите във Филипи, които те да имат пред себе си и да се сравняват с тях.

Първия пример е Христос. Нека прочетем първите 11 стиха:

Филипяни 2:1 И тъй, ако има някоя утеха в Христа, или някоя разтуха от любов, или някое милосърдие и състрадание, **2:2** направете радостта ми пълна, като мислите все едно, като имате еднаква любов и бъдете единомдушни и единомислени. **2:3** Не правете нищо от партизанство или от щеславие, но със смиреномъдрие нека всеки счита другия по-горен от себе си. **2:4** Не гледайте всеки само за своето, но всеки и за чуждото. **2:5** Имайте в себе си същия дух, който беше и в Христа Исуса; **2:6** Който, както беше в Божия образ, пак не счете, че трябва твърдо да държи **равенството с Бога**, **2:7** но се отказа от всичко, като взе на Себе Си образ на слуга и стана подобен на човеците; **2:8** и, като се намери в човешки образ, смири Себе Си и стана послушен до смърт, даже смърт на кръст. **2:9** **Затова и Бог Го превъзвиши** и Му подари името, което е над всяко друго име; **2:10** така щото в Исусовото име да се поклони всяко коляно от небесните и земните и подземните същества, **2:11** и всеки език да изповяда, че Исус Христос е Господ, за слава на Бога Отца.

Павел използва Христос за да им посочи пътя към славата. Само че този път не минава през неща като себелюбие, гордост и мания за величие, партизанство. Това са първите и доста силни характеристики с които

новоповяравалите трябва да се борят. Всеки който тръгва в пътя на вярата, преминава през един период на тежка битка и това е битката със себе си. Една вътрешна борба, която може да продължи дълго, ако не опознаеш врага. Врага обаче трудно се разпознава, защото изглежда като тебе, говори като тебе, прилича на тебе и носи твоето име. Той постоянно ти нашепва, че работи за тебе и ти желае доброто. Той често ти показва този и онзи, като твои потенциални врагове. За съжаление има и много вярващи от дълго време, които все още не са приключили с тази битка. За съжаление има също вярващи, които в незрялост не разбират, че изобщо не са постигнали успех в тази битка и разчитат само на дългия си църковен стаж. Поради тази причина, Павел насочва вниманието на вярващите първо към Исус, защото Той е перфектния пример на справил се с тази битка. Павел казва на вярващите: Славата и величието принадлежат на Бога и Той ги дава на онзи който победи в тази битка. Вижте какво направи Исус:

5-6ст- Той не мисли за Себе Си, и за привилегиите които има.

7ст- Той се отказва от привилегиите Си и ставайки слуга, използва привилегиите си в полза на хората. Тук можем да противопоставим на Исус една друга небеесна личност – Луцифер:

Исаия 14:12 Как си паднал от небето, ти Деннице, сине на зората! Как си отсечен до земята, ти, който поваляше народите; **14:13** А ти думаше в сърцето си: Ще възляза на

небесата, Ще възвиша престола си над Божиите звезди, И ще седна на планината на събраните богове към най-крайните страни на север, **14:14** Ще възляза над висотата на облаците, **Ще бъде подобен на Всевишния.**

Да, поставен над ангелските създания, той има привилегията да бъде водач на царски престол. Надарен със слава и величие, бидейки близо до Твореца по достойнство и привилегии, той имайки плаво на избор и влияние, избира вместо да прославя Бога, да бъде на мястото на Бога. На това негово поведение, можем спокойно да противопоставим, поведението на Исус. Бидейки равен на Бога, Той не използва позицията си за Себе Си, а за Бога.

Пр.Журналист пита известен предприемач, дал работа на много хора: в какво се състои вашия успех?Предприемача отговорил: Ако искате да видите един лидер, що за човек е, не му давайте отговорности, дайте му привилегии. Повечето хора се справят отговорностите, ако им платиш добре. Само истинските лидери, могат да се оправят с привилегиите.Истенските лидери, ще използват привилегиите за да помогнат на други и да създадат добра организация. Неспособния ще използва привилегиите за да изпъкне той.

Исус направи точно това, което и до днес го прави Лидера на Всички Времена.Затова и Павел издига Исус като първи и съвършен пример за подражание. Затова и за всеки, но особено за новите във вярата, най-здравословно е да гледат на Исус. Как Той

жертва привилегиите Си, като ги обърна в наши привилегий.

Питам се: След като ние сме получили от Исус, толкова големи привилегий:

-Чрез Него сме се освободили от осъждението на греха и от наказанието на ада

-Чрез Него, сме добили Бог-Святи Дух в сърцата си и живота си, като чрез Него ние имаме сила за всичко в живота

-Чрез Него, смъртта е победена и от вечна смърт, е обезсилена и е превърната в мемнтен портал между временен и вечен живот.

-Чрез Него , сме получили достъп до Рая и да святостта, която греха ни е отнел, а с това имаме и правото да застанем пред Твореца, без да бъдем съдени и наказвани, за всичкото зло и целия ни грях

-Чрез Него, ние ставаме наследници на Бога и Сънаследници с Христа- Римл.8:17

Ако осъзнаваш с какви привилегии си надарен, никога няма да предпочетеш да вършиш нещо в своя полза, като загърбиш онова, което е в служба на Бога. А кое е служба на Бога? Две неща:

1-Онова, което вършиш в служба на Неговите деца-вярващите(църквата)

2-Онова, което вършиш за да станат повече хора, Негови деца- благовестието

И така мили братко и сестро, докато водиш битката със себичното Аз в себе си, избягвай да търсиш пример за следване у хората, дори да са много вярващи. Другото което трябва всеки

вярващ да разбере е: имам ли победа в битката със личните си интереси и удоволствия.

Един ден ще се видим с Ап.Павел и той може да ни запита:

Пастира веднъж проповядва върху онзи текст от моето послание до Филипяните в което казвам:

Фил. 2:4 *Не гледайте всеки само за своето, но всеки и за чуждото.*

Ти кога постави братята и сестрите си над себе си? Над своите интереси? Над своето удобство? За какво участваше в служения – за да те видят и похвалят ли, или гореше от желание тези на които проповядваш, пееш, молиш се с тях, помагаш им, да израстнат и да станат по-одобрени от Бога. Какво направи ти в полза на братята и сестрите си?

Ти как ще отговориш на Свети Апостол Павел тогава?

И ако си служил, но те са те ядосвали, ако са били непризнателни, ако не са ти благодарили, ако не са те почитали, тогава просто погледни към Исус, и виж Той как постъпи:

Филипяни 2:5 *Имайте в себе си същия дух, който беше и в Христа Исуса; 2:6* *Който, както беше в Божия образ, пак не счете, че трябва твърдо да държи равенството с Бога, 2:7* *но се отказва всичко, като взе на Себе Си образ на слуга и стана подобен на човеците; 2:8* *и, като се намери в човешки образ, смири Себе Си и стана послушен до смърт, даже смърт на кръст.*

Ти слугувай на братята и сестрите без да чакаш от тях нито благодарности, нито почит,

нито да ти целуват ръка. Помни, че това не го правиш за тях, а за Бог. Дай от себе си най-доброто, защото дори хората да не са доволни и благодарни, Бог ако е видял в твоята работа старание и послушание, Той ще те възнагради. Да, за твоето послушание и служба на Бога, Той има изненада за теб и мен, ако сме верни:

Фил. 2:9 Затова и Бог Го **превъзвиши** и Му подари името, което е над всяко друго име; **2:10** така щото в Исусовото име да се поклони всяко коляно от небесните и земните и подземните същества, **2:11** и всеки език да изповяда, че Исус Христос е Господ, за слава на Бога Отца.

Награда на **превъзвишаване**. Какво точно означава това, аз не мога да ти кажа, затова го нарекох **изненада**- такава каквато никога не си имал, не си мечтал да имаш и не си сънувал и в най-дръзките си сънища.

Вторият пример е самият Апостол Павел.

Време е да прочетем стихове 12-18.

Фил. 2:12 Затова, възлюбени мои, както сте били винаги послушни, не само както при мое присъствие, но сега много повече при моето отсъствие, изработвайте спасението си със страх и трепет; **2:13** Защото Бог е, Който според благоволението Си действа във вас и да желаете това и да го изработвате. **2:14** Вършете всичко без роптане и без препиране, **2:15** за да бъдете безукорни и незлобиви, непорочни Божии чада всред опако и извратено поколение, между които блестите като светила на света, **2:16** като явявате словото на живота; за да имам с какво да се хваля в деня на Христа, че не съм тичал напразно, нито съм се трудил напразно. **2:17** Но макар че се принасям аз като възлияние върху жертвата и служението на вашата вяра, радвам се и с всички вас се

радвам. **2:18** Подобно се радвайте и вие и с мене заедно се радвайте.

Апостола току що ни е представил примера на Исус. Ние четем, разбираме и се съгласяваме. Да се възхищаваш на някого, може да те вдъхнови, но не може да ти даде сили или възможност да станеш като героя си. Сам по себе си факта, че опитваш да се смириш и с това да бъдеш като Исус, си е вид гордост.

Но, в действителност, апостола не иска от нас да се напругаме да бъдем като най-добрите, в случая като Исус. Той предлага на вярващите да развият в сърцата си цел и след това добавя, нещо което не трябва да убягва от вниманието ни:

Фил. 2:13 Защото Бог е, Който според благоволението Си действа във вас и да желае това и да го изработвате.

Нашия успех не е в имитацията, а в имплантацията.

Гал. 2:20 Съсразпнах се с Христа, и сега вече, не аз живея, но Христос живее в мене;

За много вярващи, живота е *падане и ставане*. Това е защото те не практикуват *приемане и отдаване*. Това е когато искаме от Бога и Той работи вътре в нас, а ние отдаваме навън около нас.

Павел заявява нещо, което би подвело много вярващи:

Фил. 2:12 Затова, възлюбени мои, както сте били винаги послушни, не само както при мое присъствие, но сега много повече при моето отсъствие, **изработвайте спасението си със страх и трепет;**

Можем ли да кажем, че с това Павел насърчава вярващите да работят усърдно за да се спасят. Нека си припомним, че той в първи стих на своето Послание, пише на хора които са вече „светии“. Когато Павел говори за изработване, той има предвид усъвършителни/осветителни(от осветение) работи. Това е като на фермер, на когото е дадена нива. Той я получава и започва да работи усърдно и с пот на чело, за какво? За да я спечели, ли? Не! За да изкара повече плод и печалба от нея.

Това е като миньор, на когото е дадена мина със руда. Той трябва да работи упорито, за да изкара повече руда и да увеличи богатството си.

За вярващите истината стои по същия начин. Спасението е дадено, като дар, а работата ни е свързана с това да извлечем от това спасение повече ... какво? Повече Христоподобие! Но какво означава това Христоподобие? Това не е хората да казват: Вие там сте „голяма работа“. Христоподобие, означава всеки от нас, да иска, да се моли, да търси, какво иска Бог да направи от мен и с мен. Бог не ни спасява само за да станем по-добри. Той те извежда от мрака и от калта, не само за да те окъпе и очисти. Той те извежда за да те използва. Стихове 14-16 ни показват, че Бог има план за всеки от нас, и ние трябва без да роптаем и без да спорим с Бога, да се покорим. Тогава Той ще работи в нас, така че да

започнем да „*блестим като светила на света*“. Тук не става въпрос за елементарна светлинка, мъждукаща, която да пазим от всеки полъх на вятъра на живота. Тук става въпрос, че ние трябва да светим ослепително. Светлина която не се състои само от благовестие например. Става дума за светлина която съдържа сила в себе си. Сила която превръща думите на благовестието в динамична енергия, променяща живота на иначе непроменими хора. Сила която прави вярващия да бъде повече от „евтина имитация“. Той става „триизмерно изображение“ на Словото на живота („*като **ЯВЯВАТЕ** словото на живота*“-16 ст.)

И сега внимавайте. Когато вярващите в една църква станат изображение на Словото на живота, неминуемо се достига до момент на жертва. В случая на църквата във Филипи, Павел беше жертвата. Затова той пише за себе си, че е станал възлиятелен принос на тяхната жертва и тяхното служение. Стария Завет пише за това възлияние от вино, което се полива над жертвата, като аромат

Числа 15:10 и за възлияние да принесеш половин ин вино в жертва чрез огън за благоухание Господу.

Всяко искрено служение на Бога, е възможно да предизвика борба и да изисква жертва. Апостол Павел не е знаел, в каква посока ще се обърне гонението спрямо него за вярата, затова той вижда, че може той да се окаже жертвата, но той казва на Филипяните, аз се радвам и вие се радвайте с мен(17 и 18 ст).

Жертвите се свързват с някакъв вид страдание и дори може да е смърт. Ние нямаме днес страдания поради гонения, но обществото в което живеем не е положително настроено спрямо нашата вяра и служение на Бога, затова никой не е застрахован, че няма да пострада заради вярата си.

Апостола ни казва: Ако имаш желание да служиш на Бога, бъди готов да посрешнеш и страдания. Страданията не са приятни, нито желани. Но Павел казва: Аз се радвам в страданията, и вие ми подражайте в тази радост. Радвайте се.

Бъдете готови да страдате заради вярата си и ако станете жертва, се радвайте.

Когато аз приех Исус, в училище ме бяха нарочили да ми се подиграват и наказват, защото лектор каза пред цялото училище, че вярващите от църквата на Бул. Г.Димитров 100 са агенти на ЦРУ. Това е все едно някой да каже в вашето училище или работа, че църквата в която ходите е църква на талибани и терористи. Третираха ме като враг.

Тогава баща ми ми помогна много именно като ми отвори очите, че мога да превърна това гонение в награда, като предам живота си в ръката на Бог, и получа новородение и очистване в кръвта на Исус.

Когато това стана, скръбта и напрежението ми се обърнаха на радост. Радост, че страдам заради вярата си и заради Христос.

И така аз искам до тук да спрем. Остават още два примера за следване- Тимотей и Епафродит

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ-

В заключение, искам да кажа, че човек не може да следва Исус, да подражава на Исус, ако не е приел Исус за Господ и Спасител в живота си. Това става, като решиш да предадеш властта и управлението на живота си в ръката на Бог. Ние сме Божии творения, които въпреки, че сме негови, сме се отдалечили от Него поради греха и злото, което обичаме и на което служим. Греха ни отделя от Бога и осъжда на вечно наказание. Затова ние трябва да решим, дали искаме да сме със Бога или искаме да останем в греха и да носим последствията му. Ти можеш още днес да вземеш решението да следваш Бога. Ако имаш нужда от допълнително разяснение, остани след служба за да разговаряме. Ако пък си наясно, тогава трябва да застанеш в искрина молитва пред Бога и да изповядаш всичките си грехове и да искаш Той да ти ги прости и да те очисти в кръвта на Сина Му Исус Христос. Да те изпълни със Святия Си Дух и да ти даде уверението, че ти си новороден от Святия Дух

Йоан 1:12 А на ония, които Го приеха, даде право да станат Божии чада, сиреч, на тия, които вярват в Неговото име;

Гал. 3:26 Защото всички сте **Божии** чада чрез вяра в Исуса Христа.